

[Erhard Jakobsen]

All right, forsvarsministeren er en rolig mand, men alligevel. Når forsvarsministeren står her ganske roligt og taler om disse 30.000 mand, som står omtalt i Politiken, nå ja, det er ikke noget, der i og for sig er noget om, men det er da ganske øjensynligt ikke noget, der på fjerneste måde skræmmer ministeren. Det er ikke noget, han med alle mulige tegn på rædsel afviser som noget, der aldrig i livet kunne tænkes. Det er for mig et signal om, at det absolut er en tænkelig ting, at det kunne forekomme. Ja men det er for mig signal nok, så længe vi ikke ved mere om, under hvilken form vi får det tilbudt.

Jeg skulle da meget gerne i dag foreslå en dagsorden, hvori folketinget opfordrede ministeren til hurtigst muligt at bede om alt det, vi kan få. Men det passer formentlig ikke lige ind i NATOs dispositioner at få det på den måde, så det er der vel ingen grund til.

Må jeg så lige, fordi andre har gjort det – jeg mente ikke, det hørte hjemme i denne debat, og regeringen understregede selv, at det, vi diskuterer i dag, ikke har noget at gøre med de kommende forsvarsforhandlinger, altså dette om økonomien – skynde mig at sige, at centrum-demokraterne absolut ikke er indstillet på at nøjes med en nulløsning.

Vi mener, som det er sagt fra anden side, at vel har vi et godt forsvar, som befolkningen absolut kan have tillid til, men det er sandelig også noget, der skal udvides i takt med de krav, der stilles, udvides i takt med de fordyrelser, der finder sted for militært materiel. Der er ikke tale om pris- og lønstigninger her. Der er tale om helt andre stigninger, fordi de tekniske krav stiger og stiger og omkostningerne stiger endnu stærkere end de tekniske krav.

Derfor er centrum-demokraterne – og det vil fremgå allerede af debatten om det kommende budget for 1981 – naturligvis indstillet på, at der skal flere penge til. Det har jeg bare, ligesom regeringen gør det, villet sige. Det har ikke noget med det i dag at gøre, denne ting skal vi have gjort færdig i første række. Og regeringen skal, som jeg sagde det i mit første indlæg, gå fra folketingets møde i dag med sikker forvisning om, at alle planer i retning af at få forstærkninger og at opbygge depoter her i folketinget har et solidt flertal, hvis socialdemokratiet, hvis regeringen selv vil gå ind for det.

Steen Folke (VS):

Jeg stillede i første omgang udenrigsministeren 3 spørgsmål. Jeg fik ikke noget svar på de 2 og et indirekte og utilfredsstillende svar på det tredje. Jeg vil lige prøve at gentage først de 2 spørgsmål.

Det ene er: finder ministeren det rimeligt, at regeringen uden så meget som at orientere folketinget indgår en aftale med USA om tilførsel af ca. 100 amerikanske krigsfly i en given situation, med alle de konsekvenser, den beslutning har? Det gjorde jeg en del ud af i første omgang, så det skal jeg ikke gentage.

Det andet spørgsmål, jeg heller ikke fik svar på, er: hvad er regeringens holdning til forslaget om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone? Det er dog også et ganske klart spørgsmål, der har lidt med debatten i dag at gøre.

Det tredje spørgsmål, som udenrigsministeren har været inde på, var spørgsmålet om en uddybning af problematikken, at man ikke vil modtage udenlandske tropper eller atomvåben i Danmark under de nuværende omstændigheder, altså i fredstid, som det er præciseret.

Nu vil ministeren gerne gøre det til noget uhyre spidsfindigt, at man overhovedet vil forsøge at bore lidt i, hvad der ligger i det svar og i den formulering, ministeren har brugt. Men det er faktisk meget afgørende, om der herved skal forstås, at der ikke kan være tale om placering af hverken tropper eller atomvåben i Danmark, medmindre der foregår kamphandlinger, krigshandlinger, i Danmark, eller det ikke skal forstås på denne måde. Hvis det ikke skal forstås på denne måde, og det var den måde, man umiddelbart måtte opfatte det på, så åbner det for alle mulige fortolkninger og et vældigt skråplan i retning af, at en hvilken som helst spændt situation kan udløse, at man tilkalder disse forstærkninger, eller måske, at forstærkningerne tilkalder sig selv og anmelder deres ankomst, fordi de finder det nødvendigt at vise beslutsomhed over for en eller anden fjende, der opererer et andet sted i verden. Så kan kriser helt andre steder i verden brede sig til Danmark, og Danmark kan blive inddraget i optrapningen af en konflikt, og denne tilkaldelse eller anmeldelse, ankomsten af udenlandske tropper til Danmark,